

ข่าว สภาพัฒนา

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

f สภาพัฒนา Line สภาพัฒนา update YouTube สภาพัฒนา

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2564

เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2564 นายดนุชา พิชยนันท์ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ได้นำเสนอภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2564 พบความเคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ มิติคุณภาพคน การจ้างงานปรับตัวดีขึ้นทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม อัตราการว่างงานลดลง หนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น และสัดส่วนหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้น ในด้านสุขภาพ พบว่า การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลง มิติความมั่นคงทางสังคม คดีอาญา การเกิดอุบัติเหตุทางบกเพิ่มขึ้น และการร้องเรียนด้านการคุ้มครองผู้บริโภคผ่าน สคบ. ลดลง ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้น มิติด้านความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลง นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ ได้แก่ การพัฒนาคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน Education Technology : เครื่องมือสำคัญในการเปิดกว้างทางการศึกษา และบทบาทสื่อกับบริษัทสังคมไทย รวมทั้งการเสนอบทความเรื่อง “ประเทศไทยกับความพร้อมของรูปแบบการทำงานที่บ้าน”

สถานการณ์ด้านแรงงานปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย แต่ยังได้รับผลกระทบหากเทียบกับช่วงเวลาปกติ การจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม แต่อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับสูง

สถานการณ์แรงงานไตรมาสสอง ปี 2564 ตลาดแรงงานปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังไม่กลับสู่ภาวะปกติ โดยไตรมาสสอง ปี 2564 การจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน แบ่งเป็นการจ้างงานภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 จากการเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานของแรงงานที่ว่างงาน และถูกเลิกจ้าง และราคาสินค้าเกษตรที่พุ่งใจ การจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 โดยสาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาโรงแรม/ภัตตาคาร สาขาการขนส่ง/เก็บสินค้า มีการขยายตัวร้อยละ 5.1 5.4 และ 7.1 ตามลำดับ ส่วนสาขาการผลิต และการขายส่ง/ขายปลีก การจ้างงานหดตัวร้อยละ 2.2 และ 1.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ การจ้างงานที่หดตัวในสาขาการผลิตซึ่งใช้แรงงานเข้มข้นเป็นหลัก ขณะที่สาขาการผลิตเพื่อการส่งออกมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อาทิ สาขาเครื่องคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ยาง และยานยนต์ **ชั่วโมงการทำงาน** ปรับตัวดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติที่ 41.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับแรงงานที่ทำงานล่วงเวลามีจำนวน 6.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.2 **การว่างงานยังอยู่ในระดับสูงจากผลกระทบของ COVID-19** โดยอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.89 คิดเป็นผู้ว่างงาน 7.3 แสนคน แบ่งเป็นผู้ไม่เคยทำงานมาก่อน (ผู้จบการศึกษาใหม่) 2.9 แสนคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.04 และผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนมีจำนวน 4.4 แสนคน ลดลงร้อยละ 8.38 เมื่อพิจารณาระยะเวลาของการว่างงาน พบว่า ผู้ว่างงานมีแนวโน้มว่างงานนานขึ้น โดยผู้ว่างงานนานกว่า 12 เดือนมีจำนวน 1.47 แสนคน เพิ่มขึ้น 1.2 เท่าจากช่วงเดียวกันของไตรมาสที่แล้ว นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีอัตราการว่างงานสูงขึ้นเป็นร้อยละ 3.18 และ 3.44 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าการว่างงานในปัจจุบันอยู่ในกลุ่มแรงงานทักษะสูง สำหรับการว่างงานในระบบ ผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานมีจำนวน 3.1 แสนคน คิดเป็นสัดส่วนต่อผู้ประกันตนร้อยละ 2.8 ลดลงจากไตรมาสก่อนเล็กน้อย แต่ยังคงสูงกว่าสถานการณ์ปกติ ขณะที่ผู้ประกันตนมาตรา 33 ที่รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานด้วยเหตุสุดวิสัยมีจำนวน 32,920 คน เพิ่มขึ้น 4 เท่าจากไตรมาสก่อนที่มีจำนวนเพียง 7,964 คน

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะต่อไป

- 1. ผลกระทบจากการระบาดที่มีความรุนแรงมากขึ้น และมาตรการควบคุมการระบาดที่ส่งผลต่อความสามารถในการหารายได้ของแรงงาน** จากสถานการณ์แพร่ระบาด COVID-19 ในเดือนเมษายน 2564 ซึ่งต่อมารัฐบาลมีการประกาศมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจจลดลงและมีแนวโน้มจะลดลงมากกว่าการระบาดในปี 2563 ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องต่อการจ้างงาน/การมีงานทำ และรายได้ โดยเฉพาะแรงงานในกลุ่มที่ไม่สามารถทำงานที่บ้านได้ ทั้งนี้ ลูกจ้างภาคเอกชนที่สามารถทำงานที่บ้านได้ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด 29 จังหวัดมีเพียงร้อยละ 5.5 หรือมีจำนวน 0.56 ล้านคน จาก 10.2 ล้านคนเท่านั้น และมีกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวน 7.3 ล้านคน ที่จะได้รับผลกระทบ
- 2. การออกมาตรการช่วยเหลือเพิ่มเติมจากภาครัฐเพื่อประคับประคองให้แรงงาน และผู้ประกอบการยังคงรักษาการจ้างงาน และการประกอบกิจการ** การระบาดของ COVID-19 ที่ยาวนานจะส่งผลให้แรงงานมีความเปราะบางมากขึ้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีมาตรการช่วยเหลือที่เข้มข้นกว่าการช่วยเหลือจากการระบาดในระลอกที่ผ่านมา อาทิ การช่วยสนับสนุนค่าจ้างบางส่วนให้กับผู้ประกอบการเพื่อรักษาการจ้างงาน รวมทั้งให้เงินอุดหนุนเพิ่มเติมแก่แรงงานผู้ประกอบการอาชีพอิสระซึ่งไม่สามารถทำงานได้ตามปกติจากมาตรการควบคุมการระบาด หรือมีความจำเป็นต้องกักตัว ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายซึ่งจะส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมการระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3. การปรับตัวของแรงงานที่ได้รับผลกระทบทั้งในกลุ่มที่เคยทำงานมาก่อน และผู้จบการศึกษาใหม่** จากผลกระทบของการแพร่ระบาด COVID-19 ตั้งแต่ปี 2563 ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายกลับสู่ภูมิภาคซึ่งมีทั้งแรงงานถูกเลิกจ้างและกำลังแรงงานใหม่ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่งผลให้ผู้ว่างงานในแต่ละภูมิภาคมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ขณะเดียวกันพบว่าผู้ที่ว่างงานหางานลดลง เนื่องจากมีความกังวลต่อสถานการณ์และแรงงานที่กลับไปทำงาน ในภูมิภาคนี้มีแนวโน้มประกอบอาชีพอิสระเพิ่มขึ้น จึงควรมีแนวทางการส่งเสริมทักษะอาชีพอิสระที่แรงงานสามารถเข้าถึงได้สะดวก และฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

หนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น และยังคงเฝ้าระวังคุณภาพสินเชื่อที่อาจด้อยลง

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 14.13 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.5 ต่อ GDP ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมาตรการเลื่อนและพักชำระหนี้ ที่ทำให้อุดหนุนค่างไม่ลดลง รวมทั้งครัวเรือนที่ไม่ได้รับผลกระทบมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้น ขณะที่คุณภาพสินเชื่อ ยังคงต้องเฝ้าระวัง โดยสัดส่วน NPLs ของสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.92 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.84 ในไตรมาสก่อน และด้อยลงเกือบทุกประเภทสินเชื่อ ยกเว้นสินเชื่อที่อยู่อาศัย สะท้อนให้เห็นว่า ครัวเรือนเริ่มมีปัญหาในการหารายได้หรือสถานะทางการเงินเปราะบางมากขึ้น

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะถัดไป ได้แก่

1. ผลของมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้เดิม และการออกมาตรการช่วยเหลือเพิ่มเติม แม้ว่าสถาบันการเงินได้ออกมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้เพิ่มเติมจากสถานการณ์การระบาดระลอกใหม่ แต่เนื่องจากผลกระทบเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องเร่งรัดการดำเนินมาตรการให้เร็วขึ้น โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการเงินทุกแห่ง เพื่อให้สามารถประคับประคองสถานะทางการเงินของครัวเรือนให้ผ่านพ้นจากวิกฤตไปได้ ไม่ให้เป็นหนี้เสีย ชะลอการฟ้องร้องคดี รวมถึงการยึดทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ต้องระวังไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ทำให้ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามปกติ (Moral Hazard)

2. รายได้ ความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน และการก่อหนี้ในระบบ จากสถานการณ์การระบาดระลอกใหม่ และมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดจะส่งผลกระทบต่อรายได้และฐานะการเงินของครัวเรือน และเพิ่มความเสี่ยงการผิดนัดชำระหนี้ ประกอบกับสถาบันการเงินชะลอการปล่อยสินเชื่ออาจทำให้ครัวเรือนที่ขาดสภาพคล่องหันไปก่อหนี้ในระบบ จึงควรมีมาตรการรักษาการจ้างงาน ควบคู่กับการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งอาจใช้กลไกสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐในการช่วยเหลือ

3. การเฝ้าระวังกลุ่มมิฉาชีพฉวยโอกาสหลอกลวงโดยการให้สินเชื่อผ่าน Online Platform ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ผิดกฎหมาย และส่งผลกระทบต่อผู้หลงเชื่อเสียข้อมูลส่วนบุคคล จ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง และโดนติดตามทวงหนี้ด้วยวิธีที่รุนแรงได้ จึงควรเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ รวมทั้งคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ เข้ามามีบทบาทในการควบคุมดูแลให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น ซึ่งล่าสุดก็ได้มีประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการทวงถามหนี้ฉบับใหม่ ขณะเดียวกันประชาชนควรตรวจสอบรายชื่อจากผู้ให้บริการทางการเงิน (ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนการกู้ยืมเงิน

การเจ็บป่วยโดยรวมลดลง ยังคงต้องเฝ้าระวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็ก

ไตรมาสสอง ปี 2564 การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลงร้อยละ 32.4 เป็นการลดลงในเกือบทุกโรค โดยผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกลดลงร้อยละ 85.4 ผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ลดลงร้อยละ 54.8 และผู้ป่วยโรคปอดอักเสบลดลงร้อยละ 4.9 ขณะที่โรคมือ เท้า ปาก ยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 และต้องเฝ้าระวังผลกระทบด้านสุขภาพจิตของประชาชนจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยังคงยืดเยื้อและรุนแรงมากขึ้น ทั้งภาวะเครียดสูง เสี่ยงซึมเศร้า และเสี่ยงฆ่าตัวตาย

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยาลดลง

ไตรมาสสอง ปี 2564 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยาลดลงร้อยละ 2.4 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 2.9 และการบริโภคบุหรี่ยาลดลงร้อยละ 1.6 ทั้งนี้ ยังต้องเฝ้าระวังความรุนแรงในครอบครัวซึ่งมักมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยร่วมสำคัญ โดยเฉพาะช่วง COVID-19 ที่ทุกคนต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บ้าน และปริมาณการสูบบุหรี่ต่อวันในกลุ่มแรงงานยังสูง ซึ่งนอกจากจะเป็นสาเหตุให้เสียชีวิตแล้ว การสูบบุหรี่ในช่วงการระบาด COVID-19 ยังทำให้เกิดความเสี่ยงทั้งติดเชื้อและแพร่กระจายเชื้อโรคมามากขึ้น รวมทั้งยังทำให้ประสิทธิภาพของวัคซีนได้ผลน้อยลง

คดีอาญารวมเพิ่มขึ้นจากคดียาเสพติดและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ขณะที่สถานการณ์การค้ามนุษย์ของไทยถูกปรับลดให้อยู่ระดับ Tier 2 Watch List ประเทศที่ต้องถูกจับตามอง

ไตรมาสสอง ปี 2564 คดีอาญารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2563 โดยคดียาเสพติดและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 และ 4.5 แต่คดีชีวิตร่างกายและเพศลดลงร้อยละ 8.9 จึงต้องเร่งรัดการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เข้มงวดมากขึ้น เนื่องจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime: UNODC) เผยแพร่รายงานสถานการณ์ยาเสพติดในเอเชีย พบว่า กลุ่มค้ายาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปรับตัวต่อสถานการณ์แพร่ระบาด COVID-19 โดยเพิ่มการผลิตและลักลอบขนส่งยาเสพติดจากประเทศแถบกลุ่มน้ำโขงตอนล่าง รวมทั้งประเทศไทยถูกใช้เป็นศูนย์กลางกระจายและส่งออกยาเสพติดไปต่างประเทศ นอกจากนี้ จากรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ค.ศ. 2021 (TIP Report 2021) ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ลดระดับประเทศไทยให้อยู่ระดับ Tier 2 Watch List ประเทศที่ต้องถูกจับตามอง จึงต้องเร่งติดตามผลการดำเนินงานและกำหนดแนวทางดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ตามข้อเสนอแนะรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ฯ

การเกิดอุบัติเหตุทางบกเพิ่มขึ้น และต้องให้ความสำคัญกับการลดอุบัติเหตุกับกลุ่มคนเดินเท้าและคนข้ามถนนที่มีโอกาสได้รับอุบัติเหตุสูง

ไตรมาสสอง ปี 2564 มีการรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุทางบกเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.5 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บลดลงร้อยละ 1.3 และ 22.1 โดยสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุยังคงมาจากการขับรถตัดหน้ากระชั้นชิดและขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดร้อยละ 23 และ 21.5 นอกจากนี้ กลุ่มคนเดินเท้าเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการสัญจรทางถนน สภาพถนน และความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีของยานพาหนะที่ขับเคลื่อนด้วยความเร็วสูง โดยในปี 2561-2563 มีการรับแจ้งคดีคนเดินเท้าประสบอุบัติเหตุเฉลี่ยวันละ 8 คดี และสร้างความสูญเสียให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีมาตรการในการจัดการความเร็ว การออกแบบและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อคนเดินเท้า มาตรฐานความปลอดภัยยานพาหนะรวมทั้งการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด อาทิ การหยุดรถคนข้ามทางม้าลาย ให้สิทธิคนเดินถนนเป็นหลัก

การร้องเรียนผ่าน สคบ. ลดลง ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้น

ไตรมาสสอง ปี 2564 สคบ. ได้รับการร้องเรียนสินค้าและบริการลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน ร้อยละ 20.1 โดยเป็นการร้องเรียนในสินค้าและบริการทั่วไปมากที่สุด รองลงมาเป็นอาคารชุด/คอนโดมิเนียม ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 จากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นประเด็นถูกคิดค่าบริการจาก SMS และการคิดค่าบริการผิดพลาด นอกจากนี้ ควรดำเนินการแก้ไขปัญหาการเรียกเก็บ

อัตราค่าไฟที่สูงเกินไปของหอพัก ห้องเช่า หรืออะพาร์ตเมนต์ อย่างจริงจัง โดยเฉพาะในช่วง COVID-19 ที่ต้องทำงานที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในที่อยู่อาศัยสูงขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันผู้เช่ากลุ่มนี้ยังไม่ได้สิทธิประโยชน์จากมาตรการลดไฟฟ้าเพื่อบรรเทาผลกระทบจาก COVID-19 ของภาครัฐอีกด้วย จึงควรมีการทบทวนมาตรการช่วยเหลือค่าไฟฟ้าแก่ผู้เช่าหอพัก ห้องเช่า หรืออะพาร์ตเมนต์ เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลืออย่างเท่าเทียมกับกลุ่มที่อยู่อาศัยประเภทบ้านหรือคอนโดมิเนียม

การพัฒนาคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน IMD ปี 2564 ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 28 จาก 64 เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ จากปี 2563 โดยปัจจัยที่มีความเชื่อมโยงและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคน คือ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะด้านการศึกษาอยู่ในอันดับที่ 56 และส่งผลต่อผลิตภาพของประเทศ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ขณะเดียวกันโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่เป็นปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาทักษะในโลกยุคใหม่ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 37 ซึ่งยังคงต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะทัศนคติต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สะท้อนจากผลการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2563 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่ที่ครัวเรือนไทยไม่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต คือ ยังไม่มีความจำเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคือ ไม่มีความรู้/ทักษะในการใช้ร้อยละ 28.9 และไม่สามารถเข้าถึง (ไม่มีบริการอินเทอร์เน็ตในพื้นที่) ร้อยละ 6.5 ดังนั้น หากต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจะต้องให้ความสำคัญในการเร่งพัฒนาคุณภาพคน โดยพัฒนาการศึกษาควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพของแรงงาน อาทิ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาร่วมในการพัฒนาบุคคล รวมถึงการปลูกฝังทัศนคติแนวคิดที่พร้อมจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Growth Mindset) โดยภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการสร้างกลไกให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยให้คนทุกกลุ่มสามารถพัฒนาทักษะของตนได้ง่ายขึ้น การมีข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความถนัด และความต้องการของประเทศในอนาคต

Education Technology : เครื่องมือสำคัญในการเปิดกว้างทางการศึกษา

เทคโนโลยีการศึกษา (Education Technology : EdTech) เป็นแนวโน้มของโลกยุคปัจจุบันที่นำเทคโนโลยีมาพัฒนาทางการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพของเนื้อหาและการเรียนการสอน และแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา รวมถึงการช่วยเพิ่มโอกาสให้เข้าถึงการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาไม่สามารถไปเรียนในโรงเรียนตามปกติได้ ในช่วง COVID-19 ทำให้ในช่วงที่ผ่านมาภาพรวมอุตสาหกรรม EdTech มีแนวโน้มเติบโตมากยิ่งขึ้น และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดกว้างทางการศึกษาจากรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย สามารถช่วยกระจายความรู้ อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพื้นที่ห่างไกลที่ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอนหรือครูไม่ครบชั้น ซึ่งมีตัวอย่างการดำเนินการที่สำเร็จทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยในการจัดการศึกษา มากขึ้น ควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตให้มีความพร้อมและสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมในทุกพื้นที่ นอกจากนี้ ระดับนโยบายต้องให้ความสำคัญกับการนำ EdTech มาใช้ในการศึกษา โดยเฉพาะเพื่อการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และควรมีการพัฒนาารูปแบบเชิงเนื้อหาและเชิงเทคนิค เรื่องระบบเทคโนโลยีที่รองรับให้มีความสอดคล้องกับแต่ละพื้นที่

บทบาทสื่อกับบริบทสังคมไทย

สื่อมีบทบาทอย่างมากในสังคมไทยและมีส่วนสำคัญในการกำหนดหรือวางระเบียบวาระการรับรู้เหตุการณ์แก่ประชาชนทั่วไป (Agenda setting) การนำเสนอข่าวมีประเด็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อผู้ที่ตกเป็นข่าว ทั้งนี้การให้น้ำหนักการนำเสนอที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อสิ่งที่ประชาชนรับรู้ต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันที่รูปแบบของสื่อได้มีการวิวัฒนาการจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและพฤติกรรมการใช้สื่อที่เปลี่ยนแปลงไป โดยสื่อทางช่องทางออนไลน์ (Social Media) ได้มีบทบาทมากขึ้น รูปแบบการผลิตข่าวสารและผู้นำเสนอข่าวสารที่ทุกคนสามารถเป็นผู้นำเสนอข่าวสารได้ การแข่งขันที่สูงมากขึ้น การนำเสนอข่าวยุคใหม่เน้นการนำเสนอที่รวดเร็ว ทำให้การให้ความสำคัญกับการคัดกรองข้อมูลข่าวสารลดลง เนื่องจากมีกระบวนการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่น้อยกว่าสื่อดั้งเดิม การนำเสนอข่าวสารซ้ำ ๆ และเสนอความคิดเห็นของผู้เสนอข่าวผ่านสื่อช่องทางหลักและสื่อช่องทางออนไลน์ โดยเฉพาะในคดีอาชญากรรมที่มีลักษณะการนำเสนอข่าวในเชิงสืบสวนคดีและความคิดเห็นมากกว่านำเสนอข้อเท็จจริง จนอาจส่งผลกระทบต่อสังคม อาทิ ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน ความยุติธรรมในสังคม ผลกระทบต่อรูปคดี และอาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบอาชญากรรมได้ ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณาถึงความเหมาะสมของบทบาทสื่อรูปแบบต่าง ๆ กับบริบทสังคมไทยที่ประชากรจำนวนมากยังคงขาดความรู้เท่าทันสื่อ โดยเฉพาะสื่อทางออนไลน์ที่มีการส่งต่อข่าวปลอมได้ง่าย (Fake News) และกระจายออกไปได้รวดเร็ว โดยการส่งเสริมจริยธรรมและการกำกับดูแลสื่อผ่านทางผู้ผลิตสื่ออาจไม่เพียงพอ ดังนั้น ต้องให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและสื่อดิจิทัล (Media Information and Digital Literacy : MIDL) ให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มวัยต่อไป

บทความเรื่อง “ประเทศไทยกับความพร้อมของรูปแบบการทำงานที่บ้าน”

การทำงานที่บ้าน (Work from home) เป็นมาตรการหนึ่งเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ในช่วงการแพร่ระบาดที่รุนแรงหลายองค์กรได้ตอบรับต่อมาตรการนี้ ทำให้การทำงานที่บ้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากในอดีตค่อนข้างมาก จากการสำรวจของ Global Workplace Analytics และ Owl Labs พบว่า ตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นมา อัตราการทำงานที่บ้านเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 159 โดยร้อยละ 18 เป็นการทำงานที่บ้านแบบเต็มรูปแบบ ขณะที่ร้อยละ 52 มีการทำงานที่บ้านอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 วัน และมีบริษัทประมาณร้อยละ 16 ที่มีการจ้างพนักงานทำงานที่บ้าน 100 เปอร์เซ็นต์ สำหรับรูปแบบการทำงานที่บ้านมักขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน ทั้งนี้ จากการศึกษาของ McKinsey & Company ถึงศักยภาพของการทำงานนอกสถานที่ทำงาน โดยพิจารณาจากสัดส่วนการใช้เวลาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (Productivity) พบว่า อาชีพการเงินและการประกันเป็นอาชีพที่มีศักยภาพสูงที่สุด รองลงมาคือ การบริหารจัดการ วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี ในขณะที่เกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มีศักยภาพในการทำงานนอกสถานที่ทำงานต่ำที่สุด

การทำงานที่บ้านมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด จากการสำรวจของ Global Workplace Analytics และ Owl Labs พบว่า พนักงานร้อยละ 75 มีความกดดัน/ความเครียดลดลง ส่งผลให้ร้อยละ 76 ของพนักงานไม่คิดจะเปลี่ยนงาน และการทำงานจากที่บ้านอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ทำให้พนักงานร้อยละ 24 รู้สึกถึงการมีประสิทธิภาพของงานและมีความสุขในการทำงาน แต่ก็มีข้อจำกัด อาทิ มีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคที่บ้านเพิ่มขึ้น ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน รวมถึงการขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

ประเทศพัฒนาแล้วมีศักยภาพในการทำงานนอกที่ทำงานมากกว่าประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากประเทศพัฒนาแล้วจะพึ่งพาการใช้เทคโนโลยีระดับสูง ไม่เน้นการใช้แรงงาน ดังนั้น จึงมีศักยภาพในการปรับรูปแบบการทำงานมากกว่าประเทศกำลังพัฒนาที่ยังต้องพึ่งพาการใช้แรงงานในภาคการเกษตรเป็นหลัก สะท้อนได้จาก

สัดส่วนเวลาที่สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพจากการทำงานนอกที่ทำงานประมาณร้อยละ 26-30 ของเวลาการทำงาน ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนามีการทำงานนอกที่ทำงานได้เพียงร้อยละ 12-18 ของเวลาการทำงาน

ในกรณีประเทศไทย จากการสำรวจของสวนดุสิตโพลเรื่อง “พฤติกรรมของคนไทยกับการทำงานที่บ้าน (Work From Home)” ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2564 พบว่า คนไทยมีการทำงานที่บ้านร้อยละ 43 และทำงานทั้งที่บ้านและที่ทำงานร้อยละ 34 โดยมีข้อดีคือ เป็นการช่วยลดการแพร่ระบาดของโรค ประหยัดค่าเดินทาง และเป็นการให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ในขณะที่ข้อเสีย ได้แก่ มีค่าใช้จ่ายที่บ้านเพิ่มขึ้น อุปกรณ์เครื่องมือไม่สะดวก และการสื่อสาร/ติดต่อล่าช้า สำหรับในด้านของผู้ประกอบการ มีการประเมินว่าร้อยละ 20 ของบริษัทในปัจจุบัน มีนโยบายให้พนักงานทำงานที่บ้าน

แนวทางการทำงานที่บ้านให้เกิดประสิทธิผลในกรณีต่างประเทศ ได้แก่ (1) *การบริหารเวลา* โดยจัดทำแผนการทำงานตามลำดับความสำคัญ ให้พนักงานจัดการ/ปรับเปลี่ยนเวลาการทำงานได้ตามความจำเป็น อาทิ ไปแลนด ให้พนักงานคู่สามีภรรยาสลับเวลาการทำงาน เพื่อให้มีโอกาสผลัดเปลี่ยนกันดูแลบุตร (2) *การใส่ใจผลลัพธ์ของงานมากกว่ากระบวนการ* โดยกำหนดวัตถุประสงค์/ผลผลิตของงานที่ชัดเจน มีระบบการให้คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะในการทำงาน อาทิ นิวซีแลนด์ ใช้ระบบ Leaders Conversations ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาแก่พนักงาน (3) *การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนในการทำงาน* โดยสร้าง Platform การทำงาน/แบ่งปันข้อมูลใช้ร่วมกัน ตรวจสอบความต้องการทักษะด้านเทคโนโลยี ทบทวนนโยบายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี อาทิ คาเมรูน ลงทุนติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ต/ระบบการประชุมทางไกล ญี่ปุ่น มีการนำหุ่นยนต์ตัวแทนเสมือน (Avatar Robot) มาใช้สนับสนุนการทำงานที่บ้าน (4) *การสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหาร* โดยกำหนด Platform สื่อสารกลาง กำหนดแนวทางการส่งงานต่อผู้บริหาร สร้างวัฒนธรรมการสื่อสารอย่างเปิดเผย อาทิ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก และจีน ใช้เทคโนโลยีสตรีมมิ่ง (Streaming) ในการสื่อสาร/ประชุมทางไกล เช่นกัล กาน่า ไนจีเรีย อุกันดา แทนซาเนีย เอธิโอเปีย และ แอฟริกาใต้ มีการใช้ระบบประชุมทางไกลมากขึ้น และส่งเสริม/พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยระบบดิจิทัล (5) *การสนับสนุนให้พนักงานทำงานอย่างมีความสุข* โดยมีหลักเกณฑ์ดูแลพนักงานทั้งเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมและสุขภาวะในการทำงาน อาทิ จีน จัดให้มีสายด่วนนักจิตวิทยา 24 ชม. และมีหลักสูตรการจัดการอารมณ์ระหว่างการทำงาน UN Woman จัดตั้งคณะทำงานด้านสุขภาวะของคนทำงาน มีหน้าที่ติดตาม/ประเมินสุขภาวะ (6) *การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะของพนักงาน* โดยสำรวจความต้องการอบรมที่เน้นทักษะการสื่อสาร ความเป็นผู้นำ วิจัยดูแลสุขภาพกายและใจ อาทิ โปรตุเกส จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ (7) *การมีกฎ ข้อตกลง และเงื่อนไขการทำงานที่ชัดเจน* โดยทบทวนระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการทำงานที่บ้าน และ (8) *การรักษาสมดุลระหว่างงานและชีวิตส่วนตัว* โดยสนับสนุนการจัดการความสมดุลระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิต กำหนดผลสัมฤทธิ์และระยะเวลาในการทำงานให้ชัดเจน อาทิ โปรตุเกส กำหนดแนวทางการทำงานที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิตส่วนตัวของคนทำงาน

ความพร้อมการทำงานที่บ้านประเทศไทย เมื่อพิจารณาจากดัชนีความยากง่ายต่อการปรับเปลี่ยนมาทำงานที่บ้าน ซึ่งจัดทำขึ้นในปี 2562 โดยสถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์ พบว่าประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมสำหรับการทำงานที่บ้าน เนื่องจากลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือและต้องทำงานนอกบ้าน รวมทั้งการปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยังมีไม่มากนัก นอกจากนี้ ยังพบว่า (1) *เพศชายมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานมากกว่าเพศหญิง* เนื่องจากเพศชายมีการทำงานที่ต้องใช้เครื่องจักร/เครื่องมือมากกว่า (2) *คนอายุ 46 ปี ขึ้นไป ไม่พร้อมทำงานจากบ้านสูงที่สุด* เนื่องจากยังขาดทักษะดิจิทัลที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (3) *ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีความพร้อมในการปรับ*

รูปแบบการทำงานมากที่สุด เนื่องจากลักษณะงานไม่ต้องใช้เครื่องจักร/เครื่องมือมากนัก และมีทักษะดิจิทัลที่ดี (4) คนรายได้น้อยปรับเปลี่ยนสถานที่ทำงานได้ยากกว่าคนรายได้สูง และ (5) อาชีพผู้ปฏิบัติการด้านเครื่องจักร ในโรงงานและด้านการเกษตรและประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานได้ยากที่สุด

การเตรียมประเทศไทยให้พร้อมรับการทำงานในรูปแบบการทำงานที่บ้าน โดย (1) การเตรียมความพร้อมขององค์กรสำหรับการทำงานรูปแบบใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์ลักษณะงาน ทักษะของพนักงาน ตลอดจนระบบการทำงาน เพื่อกำหนดรูปแบบการทำงานที่เหมาะสม (2) การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสำหรับองค์กร โดยการพัฒนา/ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสำหรับการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มีความเสถียร รวมทั้งใช้ในการติดตามความก้าวหน้าของงาน และการประเมินผลการทำงานของพนักงานได้อย่างทันท่วงทีและเป็นไปอย่างยุติธรรม นอกจากนี้ ควรมีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลแก่พนักงาน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพและความคล่องตัว (3) การพิจารณาให้การทำงานนอกสถานที่ทำงานเป็นนโยบายขององค์กร โดยผู้บริหารต้องเล็งเห็นความสำคัญ ของการทำงานนอกสถานที่ มีการกำหนดวิธีการและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งสร้างวัฒนธรรมในการ ทำงานแบบออนไลน์ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นสำคัญ และ (4) การพิจารณาการปรับรูปแบบการทำงานสู่ การทำงานที่บ้านให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล โดยสนับสนุนการลงทุน/พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้มีความเสถียรและครอบคลุม

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

25 สิงหาคม 2564

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์ประกอบหลัก	2562		2563		2562				2563				2564	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2		
1. การมีงานทำ^{1/}														
- กำลังแรงงาน (พันคน)	38,178	38,544	38,365	38,420	37,959	37,968	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750	38,778		
%YOY	-0.7	1.0	0.6	-0.2	-2.0	-1.1	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5	1.6		
- การมีงานทำ (พันคน)	37,613	37,680	37,703	37,782	37,482	37,483	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581	37,822		
%YOY	-0.7	0.2	0.9	-0.3	-2.1	-1.1	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4	2.0		
- ผู้ว่างงาน (พันคน)	373	651	351	377	394	372	395	745	738	727	758	732		
- อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	0.98	1.69	0.92	0.98	1.04	0.98	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96	1.89		
- การทำงานต่ำระดับ (พันคน)	250	485	336	239	193	231	284	704	442	510	651	225		
2. หนี้สินครัวเรือน^{2/}														
- มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	13.49	14.04	12.97	13.09	13.25	13.49	13.50	13.59	13.78	14.04	14.13	N.A.		
% YOY	5.1	4.1	6.3	5.8	5.6	5.1	4.1	3.9	4.0	4.1	4.6	N.A.		
- สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	79.8	89.4	78.4	78.4	78.8	79.8	80.2	83.8	86.6	89.4	90.5	N.A.		
- NPL (พันล้านบาท)	140.6	144.4	126.4	127.4	133.3	140.6	156.2	152.5	144.3	144.4	148.7	N.A.		
% YOY	16.7	2.7	9.0	10.0	12.2	16.7	23.6	19.7	8.3	2.7	-4.8	N.A.		
- % NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.90	2.84	2.75	2.74	2.81	2.90	3.23	3.12	2.91	2.84	2.92	N.A.		
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย														
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย)^{3/}														
- หัด	6,614 (19.0)	1,212 (-81.7)	2,068	1,585	1,533	1,428	746	146	194	126	104	59		
- ไข้กาฬหลังแอ่น	25 (25)	12 (-52)	6	6	6	7	5	3	2	2	2	3		
- ไข้สมองอักเสบ	894 (20.0)	908 (1.6)	258	207	211	218	275	190	266	177	244	144		
- อหิวาตกโรค	12 (140)	5 (-58.3)	6	4	1	1	0	1	2	2	0	1		
- มือ เท้า และปาก	67,355 (-3.8)	33,310 (-50.5)	9,260	12,954	35,839	9,302	5,512	1,153	5,003	21,642	12,440	3,540		
- บิด	2,556 (-24.8)	2,234 (-12.6)	649	736	647	524	679	573	586	396	422	295		
- ปอดอักเสบ	256,555 (-9.5)	196,403 (-23.4)	73,429	51,189	63,635	68,302	77,549	29,430	35,389	54,035	45,417	27,980		
- มีหุน	2,170 (-14.6)	1,641 (-24.4)	463	493	722	492	269	334	526	512	227	241		
- ไข้เลือดออก	131,157 (50.9)	72,130 (-45.0)	16,150	31,978	54,989	28,040	9,183	18,159	36,187	8,601	2,392	2,657		
- ไข้หวัดใหญ่	396,363 (116.2)	123,602 (-68.8)	133,975	61,464	108,786	92,138	99,365	4,957	8,293	10,987	5,687	2,242		
- พิษสุนัขบ้า	3 (-80.0)	3 (-0.0)	0	2	0	1	0	2	1	0	0	2		
อัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน														
- ความดันโลหิตสูง	14.2 (8.4)	N.A.	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส											
- หัวใจขาดเลือด	31.4 (-1.2)	N.A.												
- หลอดเลือดสมอง	53.0 (12.6)	N.A.												
- เบาหวาน	25.3 (15.9)	N.A.												
- มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	128.2 (4.2)	N.A.												
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน^{4/}														
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก(ราย)	8,685	7,303	2,422	2,177	1,899	2,187	2,054	1,456	1,784	2,009	2,053	1,437		
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	16,640	14,604	4,353	4,498	3,989	3,800	3,882	3,592	3,616	3,514	3,832	3,274		
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	46,549	43,312	11,684	10,757	12,341	11,767	11,104	10,380	10,764	11,064	10,997	10,848		
- คดียาเสพติด (ราย)	369,237	311,816	86,291	94,196	97,520	91,230	91,899	81,522	70,901	67,494	96,802	92,354		
5. การคุ้มครองผู้บริโภค^{5/}														
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)														
- กรณีสัญญา	4,017	3,188	1,170	1,050	1,018	779	528	776	1,091	865	983	1,090		
- กรณีฉลาก	2,105	2,138	459	706	545	395	547	429	537	625	585	622		
- กรณีโฆษณา	7,191	6,810	726	3,452	1,705	1,328	949	2,525	1,758	1,578	1,811	1,455		
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	2,252	3,828	377	651	721	503	534	1,189	975	1,130	731	762		
5.2 การให้คำปรึกษาทางสายด่วน 1166 (ราย)														
	47,996	55,551	11,759	11,579	13,127	11,531	15,258	13,737	13,278	13,278	10,749	8,578		

ที่มา: ^{1/} รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

^{2/} ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/} สำนักโรคบาดาวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

^{4/} ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

^{5/} สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี